

I Lofoten kryr det av tørrfiskhesjer (hjell). Fisken er så mye saltet at måkene ikke bryr seg om å spise den...

Touring i (L)ofoten

Majestetisk! Vi nærmer oss Skutvik på Hamarøy og til høyre for oss stikker det fire fjelltopper opp. Vi er på tur i Ofotoen/Lofoten og jeg er på vei til fødestedet til min mor og der min eldre bror tok sine første skritt.

■ Tekst og foto: Ole Martin og Lillian Eidevik

Det var med et nysgjerrig sinn jeg sammen med min fru tok flyet fra Gardermoen til Narvik/Harstad helt i begynnelsen av juni. Etter at mine foreldre "tvang" meg med på ferier til Nordland som barn, var det nå 31 år siden jeg hadde vært nord for Trondheim. Flyturen tok bare en og en halv time, og plutselig var jeg der alle mine familiære røtter stammer fra. Men, da jeg tittet rundt meg på flyplassen, så jeg ingen som hadde mine familiære trekk. Hæ! Hva var dette? Her kommer jeg til nord, og den eneste som

har likhetstrekk med meg er min bror som nå bor i Kristiansund! Jeg fikk med en gang denne setningen i hodet: "Han kom til sine egne, men ingen lignet han."

Dagen etter var jeg og min fru utstyrt med en H-D Ultra fra H-D Nord-Norge på Ballangen (se prøvekjøring i nr. 7/09). Først gikk turen på E6 mot ferjeleiet Skarberget. Vi fikk tid til en avstikker mot Norges Nasjonal fjell, Stetind, som ligger langs riksvei 827. Dessverre var Vårherres Ambolt, som fjellet

Hurtigruten på vei ut av Svolvær havn

også kalles, fullt av tåke denne dagen, men denne turen ga oss en forsmak om hva som ventet oss; høye fjell som går rett opp fra sjøen. Stetind er det bratteste fjellet i Europa fra sjøkanten og opp, og den avdøde filosofen Arne Næss arrangerte flere klatreekspedisjoner her.

Etter ferjeturen over til Bognes, kjørte vi mot Hjelmseng i Hamarøy der Elisabeth Hansen og Terje Jespersen bor i og driver Galleri Mormors Hus. Terje kunne navnet på min morfar som jeg er oppkalt etter og ble med en gang sett på som en utrolig hyggelig kar. Terje er MC-entusiast på sin hals og hadde innredet

et spesielt rom for sin H-D Road King Classic. Galleri Mormors Hus stiller ut arbeider av Lofoten-kunstneren Dagfinn Bakke som hadde herlige karikaturtegninger og akvareller av nordlyset. Sjekk ut www.galleri-mormorshus.no

På Presteid holdt de på med det nye Hamsunsenteret som skal åpnes 4. august i forbindelse med markeringen av forfatterens 150 års dag. Det så spennende ut, men det var full byggeaktivitet så vi fikk ikke sett nærmere på det. Etter å ha sagt adjø til vår følgesvenn Reidar Samuelsen (eier av H-D Nord Norge) og Terje Jespersen kjørte vi videre mot Skutvik.

På Skutvik tok vi inn på Skutvik Gjestegård, og jeg ble overrasket over hvor lite denne bygda hadde forandret seg på over 30 år. Jeg fant egenhendig huset til onkel Odd. Etter at Lofoten fikk fastlandsforbindelse i fjor, var det nå bare en ferjeavgang fra Skutvik til Svolvær om dagen. Det ryktes at det midt på sommeren skulle komme to ferjeavganger.

Det fine med å være nord for Polarsirkelen om sommeren, er at det aldri blir mørkt. Her går det ikke an å bruke uttrykk som dette til barna: "Nå er det mørkt, så nå må du sove." Her må en konsekvent forholde seg til klokkeslett i så henseende. Så mot midnatt var onkel Odd, min fru og jeg på vei ut til Utåker som ligger i en halvtimes gangavstand fra Skutvik, og fikk oppleve min mor og brors barnedoms plass. Utåker er en naturperle, men jeg kunne aldri tenkt meg å bo her uten strøm og vann slik min mor og de andre i familien Danielsen gjorde for flere tiår siden. Takke meg til Ganddal med kort vei til nærmeste hamburgersjappe og kjøleskap med kald cola...

Dagen etter våknet vi til strålende vær. Vi klarte ikke å vente på ferjen som gikk kl. 18.30 og bestemte oss for å kjøre opp til Bognes igjen og ta ferjeturen til Lødingen

og E10 mot Svolvær. Heldigvis var Vestfjorden rolig, og den timelange ferjeturen til Lødingen ble en ren nytelse med dagens aviser og svele. Selv om solen skinte, var det for kaldt (6-7 grader) til å sitte på dekk. Den nye veien var utstyrt med lange tunneler både over og under sjøen, som seg hør og bør. Her var asfalten forholdsvis ny og Ultra'en koste seg når sjettegiret ble koblet inn.

Mot Svolvær ble naturen bare mer og mer majestetisk. Lofoten i pent vær er et herlig syn. Her får du korte fjordtårmer, høye fjell og et herlig lys som kameralinsene aldri

klarer å fange skikkelig. Svolvær kom så alt for tidlig, og vi fant etterhvert fram til Svinøya der vi skulle overnatte i en rorbu (www.svinoya.no). Vi fikk nøkkel til Rorbu nr. 23 og parkerte Ultra'en ved siden av en tørrfiskesje, eller hjell som de kaller det i nord. Nå var vi i Lofoten. Tørrfisk og rorbu. Herlig! Stemningen var på topp, og vi så fram til en romantisk kveld med midnattsol og måkeskrik.

Uheldigvis vrikket fruene foten på en fortauskant i Svolvær sentrum og måtte utstyres med ispose og støttebandasje. Foten var heldigvis ikke helt ødelagt og kvelden startet på restauranten "Børsen Spiseri" på Svinøya med laks til fruene og Lofotlam til meg. Børsen Spiseri holder til i en av Svolværs eldste butikker og har en historie fra 1828. Her var det solide trebjelker, internasjonalt miljø og et hyggelig personale som sørget for et fortreffelig måltid. Faktisk var det en av de beste lammeopplevelsene jeg har hatt, helt på høyde med en skikkelig fåriskål-rett. Fruene koste seg med laksen, men ble etter hvert litt snurten på at hun ikke hadde prøvd tørrfisken.

Dagen etterpå stod vi opp til en rolig frokost i Børsen Spiseri og vurderte hvordan vi kunne få dagene til å gå litt saktere. Vi hadde satt av fire dager til denne turen og var allerede på full fart inn i den tredje. Men pytt! Carpe Diem er vårt slagord. Nå skulle Lofoten utforskes. Ultra'en var klar. Vi tanket opp på Shell'en og Bruce Springsteen var klar med siste "Best of" CD. Med musikk på høyt volum drønnet vi mot Å etter først å ha kjørt feil i en rundkjøring og havnet lenger ute i Svolvær.

Denne dagen var blant dem der nordavinden bare måtte vise seg frem. Den blåste og herjet over broene, men heldigvis ble ikke Ultra'en noe særlig affisert over dette. Vi svingte innom Vikingmuseet Lofotr der den største vikingbygningen i Norge befinner seg (www.lofotr.no). Av hensyn til fruens

Fortsetter neste side

Inngangspartiet til Børsen Spiseri i Svolvær

Buksnes kirke på Leknes i Lofoten

Vi har nettopp fått sadlet opp Ultra'en og er klar for vår første Lofoten-tur. De første milene var Reidar Samuelsen (t.v.) fra H-D Nord-Norge vår guid.

Vi er på Galleri Mormors Hus på Hamarøy og titter inn i rommet som Terje Jespersen (t.v) har bygget til sin Road King.

I Skutvik traff vi Honda-eierne Kjell Jespersen (bror til Terje) og Bjørn Martiniussen (min tremening) som begge var medlem av Hamarøy MC-klubb. Kjell hadde protese i hoftene og da han fikk skiftet ut denne for noen år siden, brukte han den gamle til å lage seg en hjelmholder på sin Honda Shadow. Viktig med gjenbruk, vet dere...

Lofoten er et skikkelig turistmekka, og alle gamle rorbueene er laget om til overnattingsplasser. Bak disse rorbueene ser dere et stort tørrfiskeske (hjell). Vakkert, ikke sant...

På vei ut mot Å på E10 måtte vi bare stoppe og ta bildet av denne spesielle broen.

Endelig fremme på Å. Rorbuer og høye fjell blir en skikkelig vant til.

Sandtorgholmen Hotell ligger en halvtimes tur fra Evenes flyplass.

forstuing ble det bare et kort stopp, men for historieinteresserte kan stedet anbefales.

Har jeg fortalt at det er en stor naturopplevelse å kjøre i Lofoten? For n'te gang må jeg bare nevne dette. Veien mot Å er ikke av det beste slaget, og det er utrolig mange svinger på E10 utover. Jeg forstår amerikaneren som etter å ha lånt sykkel av H-D Nord-Norge konstanterte: "Jeg har kjørt sykkel i 30 år, men aldri kjørt så mange svinger som jeg har gjort disse dagene i hele mitt MC-liv."

Det er virkelig fascinerende at fjella kan reise seg så bratt av havet på den ene øya etter den andre utover. Jeg tenkte at det nok kom til å flate seg ut jo lenger ut i havgapet vi kom, men der tok jeg feil. Fjella fulgte oss helt til veis ende, bare avbrutt med flatere Leknes. Da vi ankom Å må jeg innrømme at jeg ble litt skuffet. Jeg hadde ventet meg den kafeen og restauranten på enden av Lofoten. Men her var det bare en liten suvenirbutikk, og den restauranten vi fant var bare åpen i helgene. Heldigvis var det en spiseplass på Tind som serverte undertegnede hamburgerer, mens fruen fikk seg et gedigent rekesmørbrød.

Så var det å kjøre forbi alle syklistene og gående turister mot Svolvær igjen. Det var utrolig mange som hadde tatt bena fatt så tidlig i sesongen. Heldigvis hadde ikke bobilene inntatt Lofoten ennå, så turen gikk uten store hindringer. Vi tok en avstikker langs riksvei 815 for å kjøre i le av nordavinden og se nye majestetiske fjelltopper. Når en kjører i Lofoten, forstår en at dette virkelig er en turistfelle. Her er det skilte med overnatting og severdigheter overalt. Vi var innom idylliske Henningsvær og så på noen av arbeidene til Pahl Iversen og fikk oss en matbit og noe varmt å drikke.

Denne dagen ble det mer og mer overskyet og kaldt. Flere steder hadde det regnet rett før vi kom, men vi var heldige; vi fikk bare ett regnskyll over oss på hele turen. Og med gode kjørekårer fikk vi erfare at det går an å ta seg ut på motorsykkeltur selv om temperaturen synker til under 5 grader.

Overnattingsmuligheter manglet det som sagt ikke i Lofoten, men vi valgte å overnatte nærmere Evenes flyplass og fant frem til det historiske hotellet Sandtorgholmen (www.sandtorgholmen.no) som er bygget opp rundt Sandtorgholmen handelssted med kjent historie fra 1321. Et nydelig hotell som vi anbefaler som en avslutning eller begynnelse på enhver Lofoten-tur.

Postludium

Noen dager etter turen går jeg fra jobben og hører plutselig måkeskrik. Jeg lurte på om det er måker som har kommet fra Lofoten på Sandnes-ferie. Å få noe vettugt ut av en måke er vanskelig, men plutselig ser jeg for meg Utåker og den fantastiske Lofoten. Minner er gode å ha, og Ofoten/Lofoten ga oss mange av dem. We'll be back.

Les mer om Lofoten og planlegg turen på www.innovativeopplevelser.no og arcticadventure.no. Der finner du overnattingsplasser, MC-utleie, forslag til aktiviteter og kjøreruter m.m.

VINN SKINNJAKKE!

BESTILL DEMOKJØRING

BESØK

[HTTP://DARKCUSTOM.HARLEY-DAVIDSON.NO](http://darkcustom.harley-davidson.no)

Harley-Davidson Arendal, tlf. 37 02 25 09 • Harley-Davidson Bergen , tlf. 55 39 22 00
Harley-Davidson Nord-Norge, tlf. 76 92 74 00 • Harley-Davidson Oslo, Lazy Boyz AS, tlf. 22 90 78 00
Harley-Davidson Stavanger, tlf. 51 82 95 40 • Harley-Davidson Tromsø, tlf. 77 68 35 10
Harley-Davidson Trondheim, tlf. 73 96 22 33 • Harley-Davidson Vestfold, tlf. 33 47 13 70
Harley-Davidson Østfold, tlf. 69 13 78 78 • Harley-Davidson Ålesund, tlf. 70 15 36 36

© H-D 2009. Harley-Davidson and the Bar & Shield logo are among the trademarks of H-D Michigan, Inc. Other products and Company names are trademarks of their respective owners.

Make every day count